

Den del af metalliska kassan, som utgöres af guld, må ej bibehållas vid mindre belopp, än som svarar mot fyra femtedelar af den metalliska kassan i dess helhet.

Stockholm den 21 januari 1887.

Arvid Gumælius.

N:o 7.

Af herr **Allvar Olsson**, om ändrad lydelse af § 2 i utsökningslagen den 10 augusti 1877.

Uti § 2 af gällande utsökningslag, är stadgadt att "utmättningsman är å landet kronofogde, hvar inom sitt tjenstgöringsområde", med skyldighet att verkställa domar m. m. och enligt § 3 i samma lag eger kronofogde "att för bestämdt fall till utmättningsman i sitt ställe sätta länsman eller annan man, som af konungens befallningshafvande antagen är". Då kronofogdarne i allmänhet hafva vidsträckta tjenstgöringsområden kunna de i flesta fall icke hinna att sjelfva verkställa alla till dem inkommande utslag, utan öfverlemna oftast verkställigheten till länsmannen och allmänheten har vid sådant förhållande ofta förundrat och beklagat sig öfver, att en utmätningssökande icke kan få direkte hos vederbörande länsman aflemna ett utslag för verkställighet och der afhemta redovisning när liquid influtit, då derigenom mången gång skulle kunna vinnas en ganska betydlig besparing af tid och kostnader. Om till exempel en landtman erhållit en kvarstadsdom eller ett utmättningsutslag å en sin granne och får veta att gäldenären håller på att undanskaffa sina tillgångar, eller är beredd att resa ur riket, och om kronofogden i orten är boende på 50 kilometers afstånd från platsen, men länsmannen deremot bor endast 5 kilometer från

stället, så kunde erforderlig verkställighet erhållas redan samma dag, om sökanden hade rätt att derom anlita länsmannen, hvaremot om kronofogden först måste uppsökas, verkställigheten i följd af afståndet fördröjes minst ett par dagar och under tiden kunna gäldenärens tillgångar vara bortskaffade och fordringsegaren derigenom icke allenast gå förlustig sin fordran, utan äfven riskera att få betala en dryg undersökningskostnad. Äfven med hänsyn till gäldenärerne vore det en fördel, om exekutiva åtgärder i allmänhet finge vidtagas af närmast boende fögderitjensteman, hvarigenom utsökningskostnaderna i göriligaste mån inskränktes. Exempel läres förefinnas, att inom en del ganska vidsträckta fögderier kronofogdarne icke remittera inkommande utslag till länsmannen, utan verkställa de samma dels sjelfva och dels genom dertill särskildt förordnade biträden, hvilket naturligtvis gifver anledning till missnöje såväl hos allmänheten, som derigenom nödgas betala dryga resekostnader, som ock hos de länsmän, hvilka sålunda gå miste om en påräknad inkomst af tjensten, hvilket för dem måste anses som en ej oväsentlig förlust, helst den för dessa tjenstemän jemförelsevis knappt tilltagna lönen är underkastad en betydlig reducering genom resekostnader för de många olikartade tjensteförrättningar de äro skyldiga att utan ersättning verkställa.

Enligt 4 § i utsökningslagen eger visserligen konungens befallningshafvande att inom visst område förordna länsman att på eget ansvar i kronofogdes ställe vara utmättningsman, men då sådant förordnande endast undantagsvis meddelas, har från åtskilliga håll framstälts den önskan, att utsökningslagen måtte ändras derhän, att hvarje länsman blefve utmättningsman för sitt tjenstgöringsområde med skyldighet att från allmänheten mottaga domar och utslag för verkställighet och därför afgifva redovisning, och enligt hvad här ofvan blifvit antydt, skulle genom en sådan förändring hufvudsakligast vinnas följande fördelar: minskadt besvär för sökanden vid utslags aflemnande och redovisnings afhemtande, erhållande af snar verkställighet, der skyndsamhet särskildt är af nöden, minskad kostnad för gäldenären, utsökningsmålens jemnare fördelning mellan kronofogdar och länsmän, och blefve dessutom kronofogdarne befriade från den dem nu åliggande redovisnings- och ansvarsskyldigheten för länsmännens åtgöranden i utsökningsmål.

På grund af hvad nu blifvit anfördt, tillåter jag mig vördsamt föreslå, det Riksdagen ville för sin del besluta,

att första punkten i § 2 af gällande utsökningslag måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Utmättningsman är å landet kronofogde och länsman, hvar inom sitt tjenstgöringsområde och i stad stadsfogde.

Om remiss till lagutskottet anhålles värdsamt, med hemställen, att utskottet ville föreslå de ändringar i andra lagrum, som kunna blifva erforderliga, derest min framställning vinner bifall.

Stockholm den 22 januari 1887.

Allvar Olsson.

Häri instämma:

B. Dahlgren.

J. Dahlgren.

N:o 8.

Af herr **O. Erickson** i Bjersby, *om antagande af lag angående förändrad lydelse af 17 kap. 12 § handelsbalken.*

Äfven i år tillåter jag mig underställa Riksdagens pröfning frågan om införande af förmånsrätt i konkurs för oguldna så kallade kommunalutskylder. Jag skall dock icke tillåta mig att här ånyo upprepa de hos Riksdagen flerfaldiga gånger framhållna grunderna därför eller vederlägga de skäl, som deremot anförts. Jag vill i förra hänseendet endast åberopa innehållet i 1886 års lagutskotts utlåtande n:o 27 och med stöd deraf, upptagande samma utskotts af denna kammare bifallna, men af första kammaren afslagna hemställen, värdsamt föreslå: